

Dosarul nr. 1ra-2240/2021
(1-20082139-01-1ra-16122021)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

MUNTEAN Igori XXXXX, *născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.07.2020 – 18.05.2021;

Instanța de apel: 21.06.2021 – 14.09.2021;

Instanța de recurs: 16.12.2021-26.01.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, din 18 mai 2021, Muntean Igori a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 u.c, ceea ce constituie 30.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ionel Ion împotriva lui Muntean Igori privind repararea prejudiciului material și celui moral cauzat prin infracțiune, s-a admis parțial.

S-a dispus încasarea din contul lui Muntean Igori în beneficiului lui Ionel Ion suma de 17.000 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 4000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Muntean Igori în noaptea de 26 spre 27 decembrie 2019 aproximativ pe la ora 00:00 - 01:00, aflându-se în XXXXX, la stația de alimentare cu combustibil ”Vigi”, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că era angajat în calitate de șofer la o firmă de maxi-taxi, a sustras pe ascuns, din interiorul automobilului, din geanta lui Ionel Ion suma de 17.000 lei, astfel cauzând ultimului un prejudiciu material echivalent cu suma sustrasă.

Prin acțiunile sale intenționate Muntean Igori a comis o infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului cu casarea sentinței, rejudecată cauza penală și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente.

În motivarea cererii se relatează că, instanța de fond în mod incorect a apreciat critic declarațiile inculpatului clasificându-le ca fiind date în scopul autoapărării și eschivării de răspundere penală.

Exigențele înaintate față de actul de acuzare, atât în ceea ce privește calificarea faptelor, cât și sub aspectul cauzei acuzației ce se aduc au determinat stabilirea la nivel național a criteriilor de calificare a infracțiunii. Instanța de judecată nu a respectat cerințele stabilite pentru calificarea infracțiunii la capitolul- stabilirii și verificării circumstanțelor faptei săvârșite, alegerea și interpretarea normei juridice, elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesuale-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componente de infracțiune care o încadrează.

În asemenea împrejurări s-a atestat lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii și în baza probelor administrate incriminate lui Muntean Igori, în viziunea apărării nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, situație ce impunea conform art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală adoptarea unei sentințe de achitare pe acest motiv de drept.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, apelul avocatului Gromovenco Vladimir în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului, just încadrându-le în dispoziția prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la motivele că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului, or, aceasta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, s-a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar fi impus casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale. Prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la

vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a atestat că, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii s-a combătut prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorului Demian Inga și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componenței infracțiunii imputate lui Muntean Igori, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele apelantului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, au fost apreciate ca neîntemeiate și care contravine actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorului Demian Inga. Prin urmare, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

La individualizarea pedepsei penale, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, este de acord cu concluzia primei instanțe că, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 30 mii lei.

Pedeapsa penală este una echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În concluzie, pedeapsa respectivă a fost motivat individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gromovenco Vladimir în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și

pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului.

În motivare recurentul a invocat că, prevederi legale nu au fost respectate și nu au fost supuse verificării argumentele prezentate de către apărător. Instanța de judecată a dat o apreciere incorectă argumentelor prezentate de apărător și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

Instanța de fond cât și instanța de apel nu au ținut cont de faptul că la materialele cauzei penale nu este prezentă nici o dovadă că partea vătămată Ionel Ion ar fi avut la el așa sumă de bani. Cu privire la declarațiile martorului Demean Inga, instanțele de judecată nu au dat nici o apreciere la momentul că martorul de fiecare data a depus declarații diferite. Urmărirea penală a fost superficială, nu s-au verificat alte versiuni ale acestei infracțiuni, limitându-se doar la declarațiile unui martor cointerestat în prezenta cauză, cât și în baza declarațiilor părții vătămate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, însă, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept concrete ce ar indica că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Verificând argumentele recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or

instanțele de judecată, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Muntean Igori în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunilor incriminate nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina lui.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se îndeplinește de către instanța de recurs. Mai mult, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Totodată, se statuează că, criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 5**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticile din recursul înaintat de avocat, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe MUNTEAN Igori XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN